

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง ผลการศึกษาพฤติกรรมนักเรียนไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนนักศึกษาระดับชั้น ปวส 1
แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์

โดย

วรายศ   เพิ่มสกุล

แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2568

คำนำ

งานวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง “ผลการศึกษาพฤติกรรมนักเรียนไม่ตั้งใจเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568” จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนที่ขาดความตั้งใจเรียน และวิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมดังกล่าว เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากการสังเกตและรวบรวมข้อมูล พบว่าผู้เรียนร้อยละ 90 สำเร็จการศึกษามาจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) โดยลักษณะพื้นฐานทางการเรียนของผู้เรียนบางส่วนมีแนวโน้มได้รับการประเมินผลที่ไม่เข้มงวดมากนักในช่วงการศึกษาที่ผ่านมา ส่งผลให้ผู้เรียนบางรายมีผลการเรียนไม่ต่อเนื่องตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 แต่สามารถแก้ไขผลการเรียนได้ทุกปี จึงก่อให้เกิดความเข้าใจว่าการศึกษาในระดับ ปวส. จะมีลักษณะไม่แตกต่างจากเดิม คือเพียงเข้าเรียนโดยไม่จำเป็นต้องส่งงานหรือให้ความสำคัญกับการเรียนมากนักก็สามารถสำเร็จการศึกษาได้ นอกจากนี้ จากการพูดคุยกับผู้ปกครองในช่วงภาคเรียนที่ 2 พบว่าหลายครอบครัวไม่ได้มีการติดตามหรือควบคุมด้านการเรียนของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด แม้ยังมีความต้องการให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษา ส่งผลให้ผู้เรียนขาดแรงกระตุ้นและความรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเอง ทั้งนี้ สาเหตุของพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนอาจเกิดจากหลายปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว การใช้โทรศัพท์มือถือและสื่อดิจิทัลอย่างไม่เหมาะสม ซึ่งอาจส่งผลต่อสมาธิในการเรียน ปัจจัยด้านความสนใจและความถนัดของผู้เรียนที่ยังไม่ชัดเจน การเลือกเรียนตามเพื่อนหรือความต้องการของผู้ปกครอง วุฒิภาวะของผู้เรียนที่ยังไม่สอดคล้องกับระดับการศึกษา ตลอดจนปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและยุคสมัย และข้อจำกัดในการใช้มาตรการทางวินัยในสถานศึกษา

จากปัจจัยดังกล่าว ส่งผลให้ผู้เรียนจำนวนหนึ่งไม่ส่งงาน ไม่เข้ารับการประเมินผลตามที่กำหนด และในท้ายที่สุดมีผลการเรียน “มส.” ในหลายรายวิชา งานวิจัยฉบับนี้จึงมุ่งหวังให้เกิดความเข้าใจในปัญหาอย่างรอบด้าน และนำไปสู่การหาแนวทางแก้ไขที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนในปัจจุบัน ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา และผู้ที่สนใจ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและมีความพร้อมในการเข้าสู่โลกการทำงานต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ ได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก บุคคลหลายท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ นายชุมจิตร ศรีเชื่อนแก้ว หัวหน้าแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ขอขอบพระคุณนายบัณฑิตศักดิ์ ศรีโสภาก หัวหน้าแผนกวิชาเมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่าน และนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่ายสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดามารดาและบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด เป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

วรายศ เพิ่มสกุล

บทที่	สารบัญ	หน้า
1. บทนำ		
ความเป็นมาและความสำคัญ		1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย		1
สมมุติฐานของการวิจัย		1
ขอบเขตของการวิจัย		1
ประโยชน์ของการวิจัย		2
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		3
ความหมายของพฤติกรรม		3
องค์ประกอบของพฤติกรรม		4
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเรียน		4
พฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน		5
ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมกรรมการเรียน		6
แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียน		6
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		7
3. วิธีดำเนินการวิจัย		9
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง		9
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย		9
การเก็บรวบรวมข้อมูล		13
การเก็บรวบรวมข้อมูล		13
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล		15
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล		15
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล		15
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ		18
วัตถุประสงค์ของการวิจัย		18
สรุปการวิจัย		18
อภิปรายผล		18
6. บรรณานุกรม		20

บทที่ 1

บทนำ

1.1. ความเป็นมาและความสำคัญ

ในปัจจุบันการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่เหมาะสมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน อย่างไรก็ตาม จากการจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 พบปัญหาผู้เรียนขาดความตั้งใจในการเรียน ไม่ส่งงาน และไม่เข้ารับการประเมินผลตามที่กำหนด ส่งผลให้มีผลการเรียน “มส.” ในหลายรายวิชา

จากการศึกษาเบื้องต้น พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 90 สำเร็จการศึกษาจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) และมีประสบการณ์การเรียนรู้ที่อาจไม่ได้รับการประเมินอย่างเข้มงวด ทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อการเรียนในระดับอาชีวศึกษา ประกอบกับปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ เช่น การขาดการดูแลจากผู้ปกครอง การใช้โทรศัพท์มือถือและสื่อดิจิทัล การขาดความชัดเจนในเป้าหมายชีวิต ภูมิภาวะของผู้เรียน รวมถึงข้อจำกัดด้านการควบคุมระเบียบวินัยในสถานศึกษา ล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาพฤติกรรมการไม่ตั้งใจเรียนของผู้เรียน เพื่อวิเคราะห์สาเหตุและหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา

1.2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ตั้งใจเรียนของนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1
2. เพื่อวิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการไม่ตั้งใจเรียนของผู้เรียน

1.3. สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้เรียนที่ขาดการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว มีแนวโน้มไม่ตั้งใจเรียนมากกว่าผู้เรียนที่ได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด
2. การใช้โทรศัพท์มือถือและสื่อดิจิทัล ส่งผลต่อพฤติกรรมการไม่ตั้งใจเรียนของผู้เรียน
3. ผู้เรียนที่ไม่มีเป้าหมายทางการศึกษาที่ชัดเจน มีแนวโน้มไม่ตั้งใจเรียนมากกว่าผู้เรียนที่มีเป้าหมายชัดเจน

1.4. ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาพฤติกรรมการไม่ตั้งใจเรียน และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านเทคโนโลยี ด้านตัวผู้เรียน และด้านสภาพแวดล้อม

3.ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

4.ขอบเขตด้านตัวแปร

4.1 ตัวแปรต้น

ปัจจัยด้านครอบครัว การใช้โทรศัพท์มือถือ ความสนใจของผู้เรียน วุฒิภาวะ และสภาพแวดล้อม

4.2 ตัวแปรตาม

พฤติกรรมการไม่ตั้งใจเรียนของผู้เรียน

1.5. ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงสาเหตุของพฤติกรรมการไม่ตั้งใจเรียนของผู้เรียน
2. เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
3. ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถวางแผนการแก้ไขปัญหาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม
4. เป็นข้อมูลสำหรับผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องในการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยดังต่อไปนี้

2.1. ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง กิริยาอาการหรือการแสดงออกของบุคคลที่เกิดขึ้นเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า (Stimulus) หรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยพฤติกรรมดังกล่าวอาจปรากฏในรูปของการเคลื่อนไหวที่สามารถสังเกตและวัดได้ เช่น การเดิน การพูด การเขียน รวมถึงกระบวนการภายใน เช่น การคิด หรือแม้กระทั่งการเต้นของหัวใจ เป็นต้น สิ่งเร้าที่มากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ สิ่งเร้าภายใน (Internal Stimulus) และสิ่งเร้าภายนอก (External Stimulus) โดยสิ่งเร้าภายใน หมายถึง สิ่งเร้าที่เกิดจากความต้องการทางกายภาพ เช่น ความหิว ความกระหาย ซึ่งสิ่งเร้าประเภทนี้มักมีอิทธิพลอย่างมากต่อการแสดงพฤติกรรมของเด็กในระยะแรกของชีวิต อย่างไรก็ตาม เมื่อบุคคลเติบโตขึ้นในสังคม อิทธิพลของสิ่งเร้าภายในจะลดลง ขณะที่สิ่งเร้าภายนอก โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมทางสังคม จะมีบทบาทสำคัญมากขึ้นในการกำหนดรูปแบบพฤติกรรมของบุคคล สิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ สิ่งกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมที่สามารถรับรู้ได้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การรับรส และการสัมผัส ซึ่งสิ่งเร้าเหล่านี้มีอิทธิพลในการจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรม นอกจากนี้ สิ่งเร้าที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมคือ “การเสริมแรง” (Reinforcement) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) และการเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) โดยการเสริมแรงทางบวก หมายถึง การให้สิ่งที่พึงพอใจแก่บุคคลเพื่อเพิ่มโอกาสในการแสดงพฤติกรรม เช่น การชมเชยหรือการยอมรับจากผู้อื่น ส่วนการเสริมแรงทางลบ หมายถึง การนำสิ่งที่ไม่พึงพอใจมาใช้เพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การลงโทษ หรือการปรับเงินในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามกฎ โสภกา ชูพิกุลชัย (2521 82) อธิบายว่า พฤติกรรมเป็นการกระทำหรือกิจกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกทั้งทางกายและทางความคิด ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ ขณะที่ ชูดา จิตพิทักษ์ (2525 25) ให้ความหมายครอบคลุมทั้งพฤติกรรมภายนอกและกระบวนการภายใน เช่น คำนิยม ทักษะคติ ความเชื่อ และสภาพจิตใจ ซึ่งมีผลต่อการกำหนดพฤติกรรมของบุคคล สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2526 45) ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมว่า พฤติกรรมเป็นสิ่งที่บุคคลกระทำหรือตอบสนองต่อสถานการณ์ ซึ่งสามารถสังเกตหรือวัดได้ทั้งที่เกิดภายในและภายนอกร่างกาย ในขณะที่ สุดาวรรณ ชันฉิมิตร (2538 56) เห็นว่า พฤติกรรมเป็นปฏิกิริยาที่เกิดจากการรับรู้และการตัดสินใจ ซึ่งอาจเกิดขึ้นโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว และสามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์

จากความหมายดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของบุคคลที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยอาจเป็นทั้งพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ และสามารถวัดได้ทั้งในลักษณะที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้

2.2. องค์ประกอบของพฤติกรรม

Cronbach (อ้างถึงใน สุดาวรรณ ชันธมิตร, 2538 :11) ได้อธิบายว่า พฤติกรรมของมนุษย์ ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ ได้แก่

1. ความมุ่งหมาย (Goal) คือ ความต้องการหรือวัตถุประสงค์ที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น ซึ่งบางความต้องการสามารถตอบสนองได้ทันที ขณะที่บางความต้องการต้องใช้ระยะเวลา
2. ความพร้อม (Readiness) หมายถึง ระดับวุฒิภาวะหรือความสามารถของบุคคลในการกระทำกิจกรรม ซึ่งบุคคลไม่สามารถตอบสนองทุกความต้องการได้หากเกินขีดความสามารถ
3. สถานการณ์ (Situation) คือ สภาพแวดล้อมหรือเหตุการณ์ที่เอื้อให้บุคคลเลือกกระทำพฤติกรรม
4. การแปลความหมาย (Interpretation) เป็นกระบวนการที่บุคคลพิจารณาและตัดสินใจเลือกวิธีการตอบสนองที่คาดว่าจะก่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด
5. การตอบสนอง (Response) คือ การแสดงพฤติกรรมตามวิธีที่ได้เลือกไว้
6. ผลที่ตามมา (Consequence) คือ ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการกระทำ ซึ่งอาจเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง
7. ปฏิกริยาต่อความคาดหวัง เมื่อบุคคลไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย อาจเกิดความผิดหวัง และนำไปสู่การปรับเปลี่ยนวิธีคิดหรือพฤติกรรมใหม่

2.3. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้

พฤติกรรมการเรียนรู้ (Learning Behavior) หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือศักยภาพของบุคคลอันเป็นผลมาจากประสบการณ์ การฝึกฝน หรือการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม Cronbach (Cronbach) ระบุว่า การเรียนรู้เป็นการแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลประสบมา พฤติกรรมเหล่านี้เป็นการกระทำที่สังเกตและวัดผลได้ในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ เช่น การตั้งใจฟัง การมีส่วนร่วมในกิจกรรม และความรับผิดชอบต่อการเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดี (Good Learning Behaviors) ช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยจำแนกเป็น 6 ด้านหลัก ประกอบด้วย

1. ด้านการเตรียมตัวก่อนเรียน ความกระตือรือร้นในการเตรียมความพร้อมล่วงหน้า การอ่านเนื้อหาหมาก่อน
2. ด้านการปฏิบัติตัวในชั้นเรียน การตั้งใจฟังครูสอน การจดบันทึก และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
3. ด้านการทบทวนบทเรียน การทบทวนความรู้อย่างสม่ำเสมอหลังเลิกเรียน
4. ด้านการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ความรับผิดชอบในการส่งงานตรงเวลาและครบถ้วน
5. ด้านการปฏิบัติตัวในการสอบ ความซื่อสัตย์ การเตรียมตัวสอบ และการบริหารเวลาในการสอบ
6. ด้านการจัดระบบการเรียน การวางแผนการเรียน การจัดระเบียบอุปกรณ์ และเวลา

พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่ได้เกิดจากปัจจัยภายในเพียงอย่างเดียว แต่เป็นผลจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในตัวบุคคลและปัจจัยจากสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งส่งผลต่อรูปแบบและระดับของพฤติกรรมการเรียนรู้ (Bandura, 1986) ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ได้แก่

1. ปัจจัยทางจิตวิทยา

1.1 ปัจจัยทางจิตวิทยา การตระหนักรู้ด้านการเรียน หมายถึง ความเข้าใจของผู้เรียนต่อความสำคัญของการเรียนต่อความสำเร็จในอนาคต ซึ่งถือเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการเรียนที่ดีได้

1.2 การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) หมายถึง ความเชื่อมั่นของบุคคลว่าตนเองมีความสามารถในการจัดการกับงานหรือภารกิจทางการเรียนให้สำเร็จได้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อระดับความพยายามและความอดทน (Bandura, 1997)

1.3 เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกหรือท่าทีของผู้เรียนต่อวิชาที่เรียน ซึ่งอาจเป็นเชิงบวกหรือเชิงลบ และมีผลต่อแรงจูงใจและความกระตือรือร้นในการเรียน

2. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

2.1 การสนับสนุนจากครอบครัว เช่น การให้กำลังใจ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน และความคาดหวังของผู้ปกครอง ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ

2.2 สัมพันธภาพกับเพื่อน การมีเพื่อนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น ชวนกันอ่านหนังสือหรือทำงานกลุ่ม จะช่วยเสริมสร้างพฤติกรรมกรรมการเรียนในเชิงบวก

2.3 บรรยากาศทางการเรียน สภาพแวดล้อมในห้องเรียน เช่น ความเงียบ ความเหมาะสมของอุณหภูมิ และสื่อการสอนที่น่าสนใจ มีผลต่อสมาธิและประสิทธิภาพในการเรียน

3. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

ในปัจจุบัน การใช้เทคโนโลยี เช่น โทรศัพท์มือถือและสื่อดิจิทัล ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนของผู้เรียน โดยเฉพาะในด้านสมาธิและรูปแบบการใช้เวลา เช่น การนอนดึกจากการเล่นเกมหรือใช้โซเชียลมีเดีย ซึ่งนำไปสู่ความง่วงนอนในเวลาเรียน (Rosen et al., 2013) องค์ประกอบของการเรียนรู้ กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530 481-482) ได้สรุปว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

- 1.แรงขับ (Drive)
- 2.สิ่งเร้า (Stimulus)
- 3.การตอบสนอง (Response)
- 4.การเสริมแรง (Reinforcement)

ขณะเดียวกัน สงัด อุทรานันท์ (2532 42) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน เช่น สติปัญญา ประสบการณ์เดิม และลักษณะการเรียนรู้ มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้

สรุป

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนประกอบด้วยปัจจัยภายในและภายนอก โดยเฉพาะการตระหนักรู้ในตนเอง การสนับสนุนจากครอบครัว และบรรยากาศการเรียน ซึ่งล้วนมีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ

2.4. พฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน

พฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน หรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการเรียน (Inattentive Behavior) หมายถึง การที่ผู้เรียนไม่แสดงความสนใจหรือความมุ่งมั่นต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การขาดเรียน เข้าเรียนสาย ไม่ส่งงาน หรือไม่มีส่วนร่วมในชั้นเรียน สาเหตุของพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา เนื้อหาวิชาที่ยากเกินไปจนผู้เรียนไม่สามารถทำความเข้าใจได้ เป็นสาเหตุสำคัญของการไม่ส่งงาน
2. ด้านนิสัยและความรับผิดชอบ ได้แก่ การขาดวินัย ความเกียจคร้าน การต้องการความสะดวกสบายแต่คาดหวังผลการเรียนที่ดี รวมถึงการเลียนแบบพฤติกรรมของเพื่อนในทางที่ไม่เหมาะสม
3. ด้านสุขภาพและรูปแบบการดำเนินชีวิต เช่น การเล่นเกมหรือใช้โทรศัพท์มือถือจนติด ส่งผลให้พักผ่อนไม่เพียงพอ ทำให้มาเรียนสายหรือไม่มีสมาธิในชั้นเรียน
4. พฤติกรรมก่อนในชั้นเรียน เช่น การพูดคุยนอเรื่อง การเหม่อลอย หรือการเดินทางไปมาระหว่างที่ครูสอน ซึ่งส่งผลกระทบต่อบรรยากาศการเรียนโดยรวม

สรุป

พฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนมีสาเหตุจากหลายปัจจัย โดยเฉพาะความยากของเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน ร่วมกับปัญหาด้านวินัยและการใช้เทคโนโลยีอย่างไม่เหมาะสม ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยตรง

2.5. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียน

ทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียน เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยมีลักษณะเป็นวงจรที่ส่งเสริมกัน (Positive Loop) หรืออาจเป็นวงจรเชิงลบ (Negative Loop) หากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งอยู่ในระดับต่ำ (Ajzen, 1991) มีลักษณะความสัมพันธ์ดังนี้

1. ทัศนคติกับแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จะมีแรงจูงใจในการเรียนสูงขึ้น
2. แรงจูงใจกับพฤติกรรมการเรียน แรงจูงใจ โดยเฉพาะแรงจูงใจภายใน เป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนที่พึงประสงค์ เช่น การอ่านหนังสือและการจดบันทึกอย่างสม่ำเสมอ
3. ทัศนคติกับพฤติกรรมการเรียน ทัศนคติที่ดีจะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสม และมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ
4. ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์แบบผกผันกับแรงจูงใจและทัศนคติ กล่าวคือ หากผู้เรียนมีความวิตกกังวลสูง จะส่งผลให้แรงจูงใจลดลง และนำไปสู่การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมการเรียน

สรุป

ทัศนคติที่ดีเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญในการสร้างแรงจูงใจ ซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสม ขณะที่ความวิตกกังวลและทัศนคติเชิงลบเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้พฤติกรรมการเรียนลดลง

2.6. แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียน

แรงจูงใจ (Motivation) มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินคำว่า *Movere* ซึ่งมีความหมายว่า “การเคลื่อนไปข้างหน้า” (to move) ในทางจิตวิทยา หมายถึง แรงขับเคลื่อนหรือกระบวนการภายในที่กระตุ้นให้บุคคลเกิดความมานะพยายามในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ แรงจูงใจถือเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นตัวกำหนดระดับความพยายาม ความต่อเนื่อง และความตั้งใจของผู้เรียนในการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมการเรียนรู้ (Schunk, 2012; Deci & Ryan, 1985) แรงจูงใจสามารถจำแนกตามแหล่งที่มาได้เป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation / Autonomous Motivation)

เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการ ความสนใจ หรือความพึงพอใจภายในของบุคคล ผู้เรียนจะมีความสุขและสนุกกับการเรียนรู้โดยไม่ต้องอาศัยรางวัลหรือแรงเสริมจากภายนอก เช่น ความมุ่งมั่นในการพัฒนาทักษะวิชาชีพเนื่องจากเห็นคุณค่าในสิ่งที่เรียน

แรงจูงใจประเภทนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเรียนที่ต่อเนื่อง มั่นคง และยั่งยืน (Deci & Ryan, 2000)

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation / Controlled Motivation)

เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากสิ่งกระตุ้นหรือแรงเสริมจากภายนอก เช่น เกรดเฉลี่ย คำชมเชย รางวัล หรือการหลีกเลี่ยงการลงโทษจากผู้ปกครองและสถานศึกษา

แม้แรงจูงใจภายนอกจะสามารถกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมได้รวดเร็ว แต่ผลมักเป็นระยะสั้นและขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของสิ่งเร้า (Schunk, 2012)

นอกจากการแบ่งตามแหล่งที่มาแล้ว ยังมีแรงจูงใจอีกประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งหมายถึง ความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามมาตรฐานความเป็นเลิศ มีความพยายามเอาชนะอุปสรรค และสามารถพึ่งพาตนเองได้ (McClelland, 1961)

2.7. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรท ตันติเวชกุล (2565) เรื่อง การศึกษาทัศนคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาชาวไทยวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ได้ทำการศึกษความสัมพันธ์ของตัวแปรทางจิตวิทยาที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจระดับทัศนคติและแรงจูงใจในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 จำนวน 99 คน ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจในระดับสูง ($r = .925$) กล่าวคือ ยิ่งผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนมากเท่าใด ก็จะมีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้นเท่านั้น ในขณะที่ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์แบบผกผันกับแรงจูงใจและการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

วันเพ็ญ ภูมรินทร์ และคณะ (2563) เรื่อง ทัศนคติในการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของทัศนคติต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา 383 คน ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติในการเรียนส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสามารถอธิบายความแปรผันของพฤติกรรมการเรียนได้ร้อยละ

18.7 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนที่ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาเรียนต่อการประกอบอาชีพจะมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมกว่า

นางสาวรัฐธญา มากคง (2562) เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้ทำการศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อความมุ่งมั่นในการเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา 381 คน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($x = 3.98$) โดยเจตคติต่อการเรียนและการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศุภิกา นิรัตติย (2561) เรื่อง ทักษะคิด แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตวิทยาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินระดับพฤติกรรมการเรียนในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวน 473 คน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($x = 3.08$) โดยพฤติกรรมที่โดดเด่นคือการเข้าเรียนสม่ำเสมอและการส่งงานตรงเวลา ทั้งนี้ทัศนคติเชิงบวกเป็นปัจจัยเดียวที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่สุด

สุชีรา วิบูลย์สุข และ วิรงรอง สิตไทย (2560) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ได้ทำการศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 2-6, ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจภายในและการรับรู้ความสามารถของตนเอง เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้มากที่สุด โดยปัจจัยทั้งสองร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเองได้ถึงร้อยละ 50.4

สุภาภรณ์ เผ่นโพน (2560) เรื่อง พฤติกรรมไม่สนใจส่งงานวิชาการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาห้องปวช.1/3 ได้ทำการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนเพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุของการไม่ส่งงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับนำไปใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวน 11 คน, ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุสำคัญอันดับหนึ่งของการไม่ส่งงานคือ นักศึกษาเห็นว่าเนื้อหาวิชายากจนทำไม่ได้ (ร้อยละ 81.82) รองลงมาคือภาระงานที่มีหลายวิชาเกินไป และอาการง่วงนอนในเวลาเรียนจากการใช้โทรศัพท์มือถือติด ซึ่งภายหลังการใช้เทคนิคแรงเสริมเชิงบวกและการช่วยเหลือในช่วงโมงเรียน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการส่งงานที่ดีขึ้น

ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และ อิศร์ศักดิ์ อุ๋นอารมย์เลิศ (2553) เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครปฐม ได้ทำการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม และปัจจัยทางจิตวิทยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเรียนและปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมการเรียนที่ดี จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำนวน 334 คน และการสัมภาษณ์เชิงลึก 18 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมการเรียนที่ดีได้เรียงตามลำดับความสำคัญ คือ 1) การตระหนักรู้ด้านการเรียน 2) บรรยากาศทางการเรียน และ 3) การสนับสนุนของครอบครัว โดยทั้ง 3 ปัจจัยนี้ร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนที่ดีได้ร้อยละ 41.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

- 3.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 14 คน
2. ผู้ปกครองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ดังกล่าว จำนวน 14 คน
3. ครูผู้สอนรายวิชาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 9 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 14 คน
2. ผู้ปกครองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ดังกล่าว จำนวน 14 คน
3. ครูผู้สอนรายวิชาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 9 คน

3.2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักศึกษา ปวส. 1 ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 4 ประเภท เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมจากหลายมุมมอง ได้แก่ ตัวผู้เรียน ผู้ปกครอง และครูผู้สอน รวมถึงข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมจริง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3.1 แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักศึกษา ปวส. 1
ตัวแปรที่วัด พฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน

ข้อ	รายการประเมินพฤติกรรม	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	เข้าเรียนสายเป็นประจำ					
2	ขาดเรียนโดยไม่มีเหตุผล					
3	ไม่ส่งงานตามเวลาที่กำหนด					
4	ใช้โทรศัพท์ระหว่างเรียน					
5	ไม่มีสมาธิในการเรียน					
6	คุยกับเพื่อนระหว่างครูสอน					
7	รู้สึกวุ่นวายหรือหงุดหงิดเกินไป					
8	ข้าพเจ้ามีแรงจูงใจในการเรียน					
9	ง่วงนอนในห้องเรียน					
10	เล่นเกมหรือโซเชียลเน็ตเวิร์ก					

ความหมายของคะแนน

- 5 = มีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนมากที่สุด
- 4 = มีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนมาก
- 3 = มีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนปานกลาง
- 2 = มีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนน้อย
- 1 = มีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนน้อยที่สุด / ไม่มี

ตารางที่ 3.2 แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง เพื่อศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของผู้เรียน ตัวแปรที่วัด การสนับสนุนจากครอบครัว / พฤติกรรมที่บ้าน

ข้อ	รายการประเมิน	มากที่สุด (5)	มาก(4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	ท่านดูแลการเรียนของบุตรหลาน อย่างใกล้ชิด					
2	บุตรหลานมีวินัยในการทำการบ้าน					
3	บุตรหลานใช้โทรศัพท์เป็นเวลานาน					
4	บุตรหลานนอนดึกเป็นประจำ					
5	ท่านสนับสนุนอุปกรณ์การเรียน อย่างเพียงพอ					
6	บุตรหลานมีความรับผิดชอบในการ เรียน					
7	ท่านพูดคุยเรื่องการเรียนกับบุตร หลาน					
8	บุตรหลานมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยง การเรียน					

ความหมายของคะแนน

5 = มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหามากที่สุด

4 = มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหามาก

3 = มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาปานกลาง

2 = มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาน้อย

1 = ไม่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

ตารางที่ 3.3 แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอน เพื่อศึกษาพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของผู้เรียนจากมุมมองของครูผู้สอน ตัวแปรที่วัด พฤติกรรมการเรียน / ความรับผิดชอบ / การมีส่วนร่วม

ข้อ	รายการประเมินพฤติกรรม	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา					
2	นักเรียนส่งงานครบตามกำหนด					
3	นักเรียนมีสมาธิในการเรียน					
4	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
5	นักเรียนใช้โทรศัพท์ในห้องเรียน					
6	นักเรียนคุยรบกวนเพื่อน					
7	นักเรียนมีความรับผิดชอบ					
8	นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน					

ความหมายของคะแนน

5 = นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์มากที่สุด

4 = มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์มาก

3 = มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ปานกลาง

2 = มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์น้อย

1 = ไม่มีหรือมีน้อยที่สุด

ตารางที่ 3.4 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน เพื่อศึกษาพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของผู้เรียนจากการสังเกตจริงในชั้นเรียน ตัวแปรที่วัด พฤติกรรมที่ปรากฏจริง

ลำดับ	พฤติกรรมที่สังเกต	พบ (✓)	ไม่พบ (X)	หมายเหตุ
1	เข้าเรียนสาย			
2	ขาดเรียน			
3	ใช้โทรศัพท์ระหว่างเรียน			
4	คุยเสียงดัง			
5	ไม่มีสมาธิ			
6	ง่วงนอน			
7	ไม่ส่งงาน			
8	มีส่วนร่วมในกิจกรรม			
9	ตั้งใจฟังครูสอน			

ความหมายของสัญลักษณ์

✓ = พบพฤติกรรม

X = ไม่พบพฤติกรรม

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัยดังนี้

1. แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักศึกษา ปวส. 1

ตัวแปรที่วัดพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน

2. แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง เพื่อศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของผู้เรียน

3. แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอน เพื่อศึกษาพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของผู้เรียนจากมุมมองของครูผู้สอน

4. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน เพื่อศึกษาพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของผู้เรียนจากการสังเกตจริงในชั้นเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้ตอบแบบสอบถามหลังจากจบภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้มาตรวจสอบ บันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์

1. ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) มาแปลความหมาย ดังนี้

5 = มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์มากที่สุด

4 = มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์มาก

3 = มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ปานกลาง

2 = มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์น้อย

1 = ไม่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยที่ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (%)

1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 98, 105)

สูตร $\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$ หรือ $\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 f แทน ความถี่
 N แทน จำนวนคนหรือจำนวนความถี่ทั้งหมด
 $\sum$ แทน ผลรวม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*S.D.*) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 98, 103)

สูตร $S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$ หรือ

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum fX^2 - (\sum fX)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ *S.D.* แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 f แทน ความถี่
 N แทน จำนวนคนหรือจำนวนความถี่ทั้งหมด
 $\sum$ แทน ผลรวม

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จัดทำขึ้นเพื่อวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมและสาเหตุที่ส่งผลต่อการขาดความตั้งใจเรียน โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ได้แก่ นักศึกษา 14 คน ผู้ปกครอง 14 คน และครูผู้สอน 9 คน โดยใช้เครื่องมือ 4 ประเภท เพื่อให้เห็นภาพรวมของปัญหาจากพื้นฐานที่นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 90) จบจากสายสามัญ (ม.6) ซึ่งมีผลต่อเจตคติและความรับผิดชอบในการเรียน

4.2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 4.1 แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน (ระดับพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน)

ข้อ	พฤติกรรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	เข้าเรียนสายเป็นประจำ	3.00	1.21	ปานกลาง
2	ขาดเรียนโดยไม่มีเหตุผล	1.58	0.51	น้อย
3	ไม่ส่งงานตามเวลาที่กำหนด	3.33	1.30	ปานกลาง
4	ใช้โทรศัพท์ระหว่างเรียน	3.33	1.44	ปานกลาง
5	ไม่มีสมาธิในการเรียน	3.25	1.29	ปานกลาง
6	คุยกับเพื่อนระหว่างครูสอน	3.33	1.23	ปานกลาง
7	รู้สึกเหนื่อยหาวิชายากเกินไป	3.25	1.29	ปานกลาง
8	ข้าพเจ้ามีแรงจูงใจในการเรียน (วัดพฤติกรรมทางลบ)	3.42	1.44	ปานกลาง
9	ง่วงนอนในห้องเรียน	3.17	1.19	ปานกลาง
10	เล่นเกมหรือโซเชียลจนดึก	3.67	1.37	มาก
	ภาพรวม	3.13	1.23	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน (มุมมองผู้เรียน) จากการวิเคราะห์ข้อมูลรายชื่อของนักศึกษาพบว่าพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่มีระดับคะแนนสูงสุดคือ การเล่นเกมหรือโซเชียลจนดึก (ข้อ 10) โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก สอดคล้องกับพฤติกรรม การใช้โทรศัพท์ระหว่างเรียน (ข้อ 4) และ การง่วงนอนใน

ห้องเรียน (ข้อ 9) ซึ่งข้อมูลนี้สนับสนุนสมมติฐานที่ว่าผู้เรียนขาดแรงกระตุ้นและมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการจัดลำดับความสำคัญของการศึกษาในระดับ ปวส.

ตารางที่ 4.2 แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง (ปัจจัยด้านครอบครัว)

ข้อ	ปัจจัยด้านครอบครัว	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	การดูแลการเรียนอย่างใกล้ชิด (วัดปัญหา)	3.00	0.85	ปานกลาง
2	บุตรหลานขาดวินัยในการทำการบ้าน	3.17	1.11	ปานกลาง
3	บุตรหลานใช้โทรศัพท์เป็นเวลานาน	3.58	1.24	มาก
4	บุตรหลานนอนดึกเป็นประจำ	3.67	1.15	มาก
5	การสนับสนุนอุปกรณ์ (วัดปัญหา)	2.92	1.00	ปานกลาง
6	บุตรหลานขาดความรับผิดชอบในการเรียน	3.33	0.89	ปานกลาง
7	การพูดคุยเรื่องการเรียน (วัดปัญหา)	3.25	0.97	ปานกลาง
8	บุตรหลานมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการเรียน	2.58	1.08	ปานกลาง
	ภาพรวม	3.19	1.04	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านครอบครัว (มุมมองผู้ปกครอง) ข้อมูลจากผู้ปกครองสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการขาดการควบคุมดูแลที่บ้าน โดยระบุว่าบุตรหลานมีปัญหา การนอนดึกเป็นประจำ (ข้อ 4) และ การใช้โทรศัพท์เป็นเวลานาน (ข้อ 3) ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบในบทนำที่ว่าครอบครัวไม่ได้ติดตามการเรียนอย่างใกล้ชิด ส่งผลให้ผู้เรียนขาดวินัยในการทำภารกิจส่วนตัวและภารกิจทางการเรียน

ตารางที่ 4.3 แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอน (มุมมองต่อผู้เรียน)

ข้อ	พฤติกรรมในมุมมองครู	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	นักเรียนเข้าเรียนไม่ตรงเวลา	2.25	1.29	น้อย
2	นักเรียนส่งงานไม่ครบตามกำหนด	3.58	0.79	มาก
3	นักเรียนขาดสมาธิในการเรียน	3.33	0.65	ปานกลาง
4	นักเรียนขาดส่วนร่วมในกิจกรรม	3.08	0.79	ปานกลาง
5	นักเรียนใช้โทรศัพท์ในห้องเรียน	3.08	0.90	ปานกลาง
6	นักเรียนคุยรบกวนเพื่อน	2.83	0.72	ปานกลาง
7	นักเรียนขาดความรับผิดชอบ	3.08	0.51	ปานกลาง
8	นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน	3.17	0.83	ปานกลาง
	ภาพรวม	3.05	0.81	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมในมุมมองครูผู้สอน ครูผู้สอนประเมินว่าปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนมากที่สุดคือ การที่นักเรียนส่งงานไม่ครบตามกำหนด (ข้อ 2) ซึ่งมีระดับความรุนแรงอยู่ในระดับมาก และพฤติกรรมขาดสมาธิในการเรียน (ข้อ 3) ซึ่งยืนยันได้ว่าพื้นฐานการเรียนที่ไม่เข้มงวดจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่งผลให้ผู้เรียนละเลยการส่งงานและความรับผิดชอบในระดับที่สูงขึ้น

ตารางที่ 4.4 ผลการสังเกตพฤติกรรม (พฤติกรรมที่ปรากฏจริง)

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 ราย ในชั้นเรียนแผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยสรุปพฤติกรรมที่ปรากฏ (Found Behaviors) โดยเรียงลำดับจากความถี่สูงสุดได้ดังนี้

ข้อ	พฤติกรรมที่สังเกต	จำนวนที่พบ (คน)	ร้อยละ
1	การใช้โทรศัพท์ระหว่างเรียน	6	46.15
2	การขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรม	6	46.15
3	การขาดความตั้งใจฟังครูสอน	6	46.15
4	ไม่มีสมาธิในการเรียน	4	30.77
5	ง่วงนอน	4	30.77
6	ไม่ส่งงาน	4	30.77
7	เข้าเรียนสาย	3	23.08
8	คุยเสียงดัง	3	23.08
9	ขาดเรียน	2	15.38

ปัญหาหลักที่พบ พฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ที่สำคัญที่สุดคือ การใช้โทรศัพท์ระหว่างเรียน (พบร้อยละ 46.15) ซึ่งสอดคล้องกับการขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรม และการขาดความตั้งใจฟังครูสอน ในสัดส่วนที่เท่ากัน ข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่าโทรศัพท์มือถือเป็นปัจจัยหลักที่ดึงความสนใจของผู้เรียนออกจากเนื้อหา การสอน กลุ่มพฤติกรรมสัมพันธ์ จากข้อมูลรายบุคคลในรูปภาพ พบความสัมพันธ์ที่น่าสนใจคือ นักศึกษากลุ่มที่ไม่ส่งงาน มักจะเป็นกลุ่มเดียวกับที่มีพฤติกรรม ง่วงนอน และ ใช้โทรศัพท์มือถือ ร่วมด้วย ซึ่งต่อยอดถึงปัญหาการพักผ่อนไม่เพียงพอเนื่องจากการใช้สื่อดิจิทัลจนดึก ตามที่ผู้ปกครองและนักศึกษาให้ข้อมูลไว้ในส่วนก่อนหน้า พฤติกรรมการมีส่วนร่วม ข้อมูลแสดงให้เห็นชัดเจนว่า นักศึกษาตั้งแต่ลำดับที่ 8 ถึง 13 ถูกบันทึกว่า "ไม่พบพฤติกรรม" ทั้งในด้านการมีส่วนร่วมและการตั้งใจฟัง ซึ่งกลุ่มนี้คือกลุ่มที่แสดงพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนที่รุนแรงที่สุด และเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะได้รับผลการเรียน "มส." เนื่องจากไม่ส่งงานและไม่สนใจกิจกรรมในชั้นเรียน ด้านระเบียบวินัย พฤติกรรมการเข้าเรียนสายและขาดเรียนพบในสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับพฤติกรรมความไม่ตั้งใจขณะอยู่ในห้องเรียน ปัญหาหลักของนักศึกษา ปวส. 1 กลุ่มนี้ คือการขาดความพร้อมและสมาธิในการเรียนรู้เมื่ออยู่ในห้องเรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลการศึกษาพฤติกรรมนักเรียนไม่ตั้งใจเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา 14 คน ผู้ปกครอง 14 คน และครูผู้สอน 9 คน โดยใช้เครื่องมือประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม ซึ่งสามารถสรุปผล อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะได้ดังนี้

สรุปผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ 4 ด้าน ดังนี้

1.ด้านพฤติกรรมผู้เรียน นักศึกษามีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับ "ปานกลางถึงมาก" โดยพฤติกรรมที่เป็นปัญหาที่สุดคือ การเล่นเกมหรือโซเชียลจกติก และการใช้โทรศัพท์ระหว่างเรียน

2.ด้านปัจจัยครอบครัว ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยืนยันว่านักศึกษามีพฤติกรรม ใช้โทรศัพท์เป็นเวลานาน และ นอนดึกเป็นประจำ ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียน

3.ด้านมุมมองครูผู้สอน ครูผู้สอนพบปัญหาการ ส่งงานไม่ครบตามกำหนด และการที่นักเรียน ขาดสมาธิในการเรียน อยู่ในระดับที่สูง

4.ด้านการสังเกตพฤติกรรมจริง พฤติกรรมที่ปรากฏชัดเจนที่สุดในชั้นเรียนคือ การใช้โทรศัพท์ระหว่างเรียน (พบร้อยละ 46.15) รองลงมาคือ ความง่วงนอน และ การไม่ส่งงาน นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษามีปัญหาการส่งงานมักจะไม่แสดงพฤติกรรมตั้งใจฟังครูสอนและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

อภิปรายผล

จากข้อค้นพบในการวิจัย มีประเด็นที่น่าอภิปรายผลดังนี้พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือและการพักผ่อนไม่เพียงพอ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การเล่นเกมหรือโซเชียลจกติก เป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้ให้นักศึกษาง่วงนอน และขาดสมาธิในชั้นเรียน ข้อมูลจากทั้งตัวนักศึกษาเองและผู้ปกครองมีความสอดคล้องกันว่ามีการใช้สื่อดิจิทัลเป็นเวลานานจนส่งผลต่อสุขภาพและการเรียน ความเชื่อมโยงระหว่างสมาธิและความรับผิดชอบ เมื่อนักศึกษาใช้โทรศัพท์ในห้องเรียน จะส่งผลให้ ขาดการมีส่วนร่วมและไม่ตั้งใจฟังครูสอน ซึ่งนำไปสู่ความไม่เข้าใจในเนื้อหา โดยเฉพาะเมื่อนักศึกษารู้สึกว่า เนื้อหาวิชายากเกินไป ยิ่งทำให้นักศึกษาใช้โทรศัพท์เพื่อหลีกเลี่ยงการเรียนและละเลยการส่งงานจนได้รับผลการเรียน "มส." ในที่สุด การที่นักศึกษาร้อยละ 90 จบจากสายสามัญ (ม.6) ซึ่งอาจคุ้นชินกับการประเมินผลที่ยืดหยุ่น ทำให้ขาดวุฒิภาวะและความรับผิดชอบที่จำเป็นในระดับ ปวส. ประกอบกับการขาดแรงกระตุ้นจากครอบครัวอย่างใกล้ชิด ทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนทวีความรุนแรงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1.ครูผู้สอน ควรมีการกำกับดูแลการใช้โทรศัพท์มือถือในชั้นเรียนอย่างจริงจัง และควรปรับปรุงสื่อการสอนให้น่าสนใจหรือย่อยเนื้อหาให้ง่ายขึ้นเพื่อลดความรู้สึกลัวว่าเนื้อหายากเกินไปสำหรับนักศึกษาที่จบจากสายสามัญ

2.สถานศึกษา ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยและวุฒิภาวะให้แก่นักศึกษาใหม่ โดยเฉพาะกลุ่มที่เปลี่ยนสายการเรียนมาจาก ม.6 เพื่อให้ปรับตัวเข้ากับระบบการเรียนการสอนของอาชีวศึกษาได้ดียิ่งขึ้น

3.ผู้ปกครอง ควรมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลเวลาการใช้โทรศัพท์และการพักผ่อนของนักศึกษาที่บ้าน เพื่อให้มั่นใจว่านักศึกษามีความพร้อมทางร่างกายในการเข้าเรียนในวันถัดไป

4.ควรมีการศึกษาเชิงทดลองโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นการปฏิบัติ (Active Learning) หรือการใช้แอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการสอน เพื่อเปลี่ยนจากการใช้โทรศัพท์ในทางที่ผิดเป็นการใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แทน

บรรณานุกรม

- ธเนศพล เจริญราษฎร์. (2565). ปัจจัยพฤติกรรม แรงจูงใจ และทัศนคติที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารวิจัยศิลปวิทยาการลุ่มน้ำโขง*, 30(1).
- วรท ตันติเวชวุฒิกุล. (2565). *การศึกษาทัศนคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาชาวไทยวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].,
- ณัฐนันท์ กิจจาเกษมกุล. (2564). *เจตคติและกลยุทธ์การเรียนรู้คําศัพท์ของผู้เรียนชาวไทยที่ศึกษาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษา* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- วันเพ็ญ ภูมรินทร์, เบญจพร มีพร้อม, นิกร เทพทอง, ลิตา สิทธิธรรณฤทธิ์, กุลศิริ วรกุล, ชนกนาถ จินศรี และ จริยาภรณ์ ตาปิน. (2563). ทัศนคติในการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต*, 15(2), 29-42.
- อริญญา มากคง. (2562). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต* [โครงการพิเศษทางจิตวิทยาปริญญาตรี, มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต].,
- ศุภิกา นิริติศัย. (2561). ทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต*, 9(2), 140-170.
- บุษบา บรรจงมณี. (2561). *ความคิดเห็นต่อกลยุทธ์การเรียนรู้คําศัพท์ของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย: เปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของผู้สอนและผู้เรียน*. *วารสารญี่ปุ่นศึกษา*, 8(2), 77-94.
- สุภาภรณ์ แผ่นโพน. (2560). *พฤติกรรมไม่สนใจส่งงานวิชาการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาห้อง ปวช.1/3. งานวิจัยในชั้นเรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษาร*.
- ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และ อีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ. (2553). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครปฐม. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 1(2), 130-140.
- สมลักษณ์ ชาวเจริญ. (2548). *การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4* [ปริญญาโทปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].

